

10 de maig del 2020
Diumenge V Pasqua - A

HORARI Despatx Parroquial:
Dimecres i Divendres de 4 a 7 tarda.
Dissabte, de 10.30 a 1
C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40
parroquiacalaf@bisbatvic.org
www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Els deixebles van viure l'experiència de la Pasqua com un fracàs. S'acompliren les profecies antigues que anunciaven com els constructors rebutjaven la pedra que els feia ensopegar. Tanmateix, Déu ha fet que la pedra rebutjada coroni l'edifici, el temple espiritual, el nou temple escollit. Així, tots els creients, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, podem participar d'aquesta construcció com pedres vives. Potser, com els apòstols no sabem el camí. Tal vegada podríem optar per un camí que de fet fos un miratge, un parany, una construcció humana. En canvi, viure l'Evangelí implica ser deixeble de Jesús, imitar-lo, acceptar-lo com a model. No és un mètode o una tècnica espiritual, és un seguiment personal. Per això, cal conèixer Jesús, llegir la seva vida, dedicar temps a meditar i pregar, conrear una relació d'amistat amb Ell. Altrament no podem seguir qui no coneixem. Aleshores serà possible continuar la seva missió, fer les obres que Ell feia, com els apòstols amb la predicació o els set homes plens de l'Esperit que atenien els pobres. Gràcies, Jesús, per el camí vers el Pare.

Gràcies per ser tant transparent que, quan et mirem, veiem el veritable rostre de Déu. Com més et coneixem, més copsem la presència d'aquest Déu que ha volgut donar-se a conèixer.
(Missa de cada dia)

El camí per anar a Jesús, és l'evangelí.

L'evangelí és Jesús fet camí quotidià, passant, si convé, riscos i pandèmies.

DEFUNCIONS

Calaf: 6 de maig: INESIDA MARTÍNEZ FERNÁNDEZ (106 anys). Ha deixat el camí de la terra, després de llarga vida, per fer camí eternament amb Jesús, el seu amic i consol. Descansi en pau!

APORTACIONS

Per a: Caritas: Caixabank
ES14 2100 0110 7102 0024 6488
Pel manteniment de les parròquies:
Caixabank ES34 2100 0110 7102 0012 5557
BBVA ES17 0182 3566 3802 0174 7719
Gràcies.

NOTES del Rector:

1. Divendres 8 de maig, al capvespre, el govern comunica que la nostra àrea sanitària continua a la fase 0. Per tant no hi ha celebracions amb participació de públic.
2. Podeu repassar el Full diocesà on, el bisbe Romà, diu que en temps de desescalada, l'obligació del precepte de la missa no afecta aquells a qui no és possible de participar-hi. M'atreveixo a suggerir a les persones de risc, gent gran i malalts, que considerin la possibilitat de quedar-se a casa en aquestes fases de retorn a la normalitat.
3. Encara que d'inspiració laica, l'apartat següent "reflexionar a casa" té moltes aplicacions cristianes

REFLEXIONAR A CASA

Aquests dies molts historiadors han intensificat la seva tasca d'investigació sobre les grans pandèmies que ha sofert la humanitat. Corre per les xarxes un testimoni de l'historiador Andrés Nadal, en té d'altres, que titula "La peste antonina y una reflexión para nuestros días"

<https://t.co/anoxSYAbEc?amp=1>

Assenyala uns algunes reflexions que ens poden ajudar a ressituar la pandèmia del coronavirus que estem sofrint. Cal situar-nos a Roma en temps de l'emperador Marc Aureli que malgrat la victòria en la guerra, retornen contagiats d'una epidèmia que fa uns estralls desoladors a Roma de l'any 165 al 180.

. Ens ha vingut de nou aquesta pandèmia, però la història està plena de pestes i ben dures; i també mal resoltes com sol passar.

. Marc Aureli explica que la pesta sorgeix quan les preocupacions i desesperança dominen la societat. Imagineu-vos a Roma, 2000 morts cada dia. Van concentrar metges, futuròlegs, bruixes... i no trobaven remei. La fugida cap a fora (a altres països o a segones residències) no feien res més que seguir contaminant. Sortir és una irresponsabilitat també ara, però l'economia mana...

. En temps de pandèmia sobren solucions ràpides, eufòries, mentides, esperances infundades, notícies falses. Marc Aureli clamava a ser intel·ligents donant consignes clares "**no facis res que no sigui molt necessari, no diguis res si no és veritat**". Sí, ho veiem prou, el món està ple d'idiotes i alguns estan governant grans països. Marc Aureli també deia "**la destrucció de la intel·ligència és una pesta molt més gran que una epidèmia**".

. Marc Aureli, que també amb seus defectes i limitacions, va ser el governant més honorat i coherent de la història del imperi romà. Volia una constitució on imperés la igualtat davant la llei, llibertat d'expressió.

. Davant les grans despeses que suposava la lluita contra la malaltia, ell mateix va subhastar, durant dos mesos, les seves riqueses. Uf! Mirem aquí, allà o en nacions més pobres que davant les crisis més fortes els seus governs s'apugen el sou i redueixen les despeses de sanitat i educació.

. Marc Aureli considerà els més pobres, els esclaus, donar dignitat a les dones...

. Van passar nou anys que la pandèmia semblava controlada però rebrotà de nou. Van morir bona part de la família i ell mateix infectat per la pesta. Al llit de mort, va dir: "**No ploreu per mi sinó per les altres víctimes de l'epidèmia**".

. Ens preguntem què ha de canviar quan tot hagi passat? Depèn del que vulguis ser. Marc Aureli proposa un primer pas: "**Amolla't (accepta) les coses que per sort posseeixes i tens. Amolla't (accepta) les persones, que per sort, t'ha posat al teu costat i estima-les, però de veritat**".